

Kunsten at forsvinde - AI

skriv et digt om at forsvinde som halfdan rasmussen

Jeg vil forsvinde som en dråbe vand i et hav af mennesker
Jeg vil forsvinde som en vind der blæser stille i natten
Jeg vil forsvinde som et ord der aldrig blev sagt
Jeg vil forsvinde som en drøm der aldrig blev til virkelighed
Jeg vil forsvinde som en del af dig som du aldrig vil kunne glemme

Skriv en historie om at forsvinde

Nej nej. Så kom hun dagen efter, har du været nede i din postkasse. Næh sagde jeg, det har jeg ik'. Nå nå, så tænkte jeg det måtte jeg nok hellere gøre, og så lå der ganske rigtigt et brev fra sindsygehospitalet, at jeg havde opsagt mit lejemål. *fnis* Så sir' jeg, jeg har sgu da ik' opsagt noget, jeg skal ned og hente nogle ting. Ja, men jeg har lige kontaktet politiet og de kommer også, sagde hun. Nu blev jeg altså lidt forvirret, for hvad fanden havde politiet at gøre med det, men jeg tænkte, det får jeg nok at se. Så jeg gik op på mit værelse, pakkede min taske og tog nogle af de ting med, jeg havde brug for. Derefter gik jeg ned igen, men den gang jeg kommer ned, står der to politibetjente. De spurgte mig, hvad jeg havde gang i, og jeg sagde, at jeg havde fået at vide, at jeg skulle opsige mit lejemål, og jeg ville bare hente nogle ting. Men de sagde, at det var ikke rigtigt, og at jeg skulle med dem. Så jeg blev arresteret og ført ned på stationen, hvor de begyndte at afhøre mig. De ville vide, hvorfor jeg havde sagt, at jeg opsagde mit lejemål, og jeg sagde, at jeg ik' vidste det. Men de blev ved med at spørge, og jeg blev ved med at svare, at jeg ik' vidste det. Til sidst blev jeg så træt af det, at jeg sagde, at jeg ville forsvinde. Og det er det sidste, jeg husker, før jeg vågnede på sindsygehospitalet.

Skriv en historie om at forsvinde og være hjemløs

Folk de kommer fordi de har brug for en sludder ik', øh nogen er ensomme, andre kommer og snakker om noget de ik' har lyst til at snak med familien om, ja folk de kommer og går igen. Jeg har ikke nogen familie, ikke længere, de er døde, og det er måske det bedste. Jeg kan ik' huske hvornår jeg sov sidst inde, det er kaldt, og det blæser, og jeg er træt. Folk de passer mig ikke, de ser mig ikke, for jeg er usynlig, ja usynlig for alle. Det er mærkeligt at tænke på at man ikke eksisterer, for man føler sig jo selv, og man ved man er der. Men ingen ser mig, ingen hører mig, når jeg snakker. Jeg har prøvet at råbe, skrige, være venlig, alt det man kan tænke sig, for at få nogen opmærksomhed, men det er som om jeg er lydløs. En dag, den dag kom hun, den smukke pige, med de lange mørke lokker, og de blå øjne, hun kom lige hen til mig, og sagde hej, sagde hun, og jeg blev så overrasket, at jeg ikke vidste hvad jeg skulle sige, men jeg smilede, og det var som om at hele verden lyste op. Hun kom igen, og igen, og igen, og snakkede med mig, og jeg blev så glad, for jeg følte mig ikke længere alene. Hun sagde at jeg skulle følge med hende, og det gjorde jeg, og hun tog mig med hjem, og jeg fik et varmt bad, og et dejligt måltid, og et rent tøj på. Og jeg blev så glad, for jeg havde ikke følt mig så ren og velsignet i lang tid. Hun sagde at jeg kunne blive hos hende, så længe jeg ville, og det ville jeg, for jeg havde ikke nogen andre steder at gå hen. Og jeg er så taknemmelig for at hun tog mig ind, og gav mig et sted at være, for jeg ville ikke have kunne overleve på gaden længere.

Skriv en Dialog om at forsvinde og være gammel

A: Hvad med nu?

C: Der kan jeg godt føle mig lidt ensom fordi eh det svært at finde nogen man kan stole 100% på.

A: Hvad mener du med det?

C: Altså nogen der aldrig forsvinder.

A: Og hvorfor tror du, at der ikke er nogen, der aldrig forsvinder?

C: Fordi folk altid forsvinder. Enten dør de, eller også rejser de væk, eller også bliver de bare trætte af én.

A: Men hvad med dem, der bliver gamle sammen? De forsvinder jo ikke.

C: Nej, men de bliver bare gammel og plejer ikke at være så meget sammen længere.

A: Måske har de bare brug for at være lidt alene.

C: Ja, måske.

A: Det selv rigtigt. Kan du snakke lidt mere om det?

C: Nej, det er nok ikke så interessant.

A: Det er meget interessant. Jeg syntes, at det er rigtig interessant.

C: Ja, det er jo også interessant, men det er bare lidt trist.

A: Trist? Hvorfor trist?

C: Fordi det er svært at finde nogen, som man kan stole på. Og hvis man ikke kan finde nogen, man kan stole på, så er det svært at have et godt liv.

A: Men finder man ikke nogen, man kan stole på, så er det ikke altid, at man har et dårligt liv.

C: Nej, det er ikke altid, men det kan være svært.

A: Det kan være svært. Men man kan altid finde andre ting, der gør livet godt.

C: Ja, det kan man jo. Men det er ikke det samme som at have nogen, man kan stole på.

A: Nej, det er ikke det samme, men det er ikke nødvendigvis dårligere.

C: Nej, det er ikke nødvendigvis dårligere, men det er bare ikke det samme.

Skriv en monolog om at ens far forsvinder i stil med Karl ove knausgård

Jeg har mistet kontakten til ham. Alle spor efter ham er forsvundet .Det er som om han aldrig eksisterende. Jeg har ledt efter ham i alle de steder, hvor jeg ved, han har været. Men der er ingen spor af ham. Det er som om han er forsvundet ud af denne verden. Det er hårdt at miste kontakten til sin far. Især når man aldrig har kendt ham. Jeg ved ikke engang hvordan han ser ud. Jeg har aldrig følt mig tæt på ham. Men alligevel føler jeg en dyb sorg over at have mistet ham. Det er som om jeg har mistet en del af mig selv. En del af min historie Jeg håber, at jeg en dag vil finde ham igen. Og at han vil være der for mig, når jeg har brug for ham.

På dansk

Skriv en dialog om at uafsluttet forsvinding i stil med J. D salinger

A: "Har du nogensinde hørt historien om den ufærdige forsvindingshandling?"

B: "Nej, det tror jeg ikke, jeg har."

A: "Jamen, det er ikke en særlig god historie."

B: "Åh, javel."

A: "Ja, jeg tror ikke, jeg bliver færdig med det."

Scene to:

B: "Så hvad skete der i historien?"

A: "Nå, magikeren var aldrig i stand til at fuldføre sin forsvindende handling."

B: "Hvorfor ikke?"

A: "Jeg ved det ikke. Det lykkedes bare aldrig for ham."

B: "Det er ærgeligt."

A: "Ja, det er det vist."

B: "Så hvad skete der nogensinde med tryllekunstneren?"

A: "Jeg ved det ikke. Han forsvandt bare en dag og blev aldrig set igen."

B: "Det er en trist slutning."

A: "Ja, det er det. Men jeg synes, det er en passende afslutning på en historie om en ufærdig forsvindende handling."

B: "Hvad tror du, tryllekunstneren ville have ønsket, at folk skulle huske om ham?"

A: "Jeg ved det ikke. Jeg tror, han ville have ønsket, at folk skulle huske, at han var en person, der prøvede at gøre noget fantastisk, men aldrig var i stand til at fuldføre det."

B: "Jeg synes, det er en smuk følelse."

